

[Palle Simonsen]

der ligger tæt på, og dem, der ligger lidt fjernere; det bliver sådan set statsministerens eget problem, hvordan situationen vil udvikle sig i forhold til forligspartierne. Men jeg minder bare om – og det kunne måske være ret så væsentligt i en situation, hvor valg har været diskuteret meget – at det er jo ikke, som det er blevet nævnt af visse ordførere, hverken venstre eller det konservative folkeparti, der har talt om det, det er statsministeren. Det er det gamle ord, der siger, at hovmod står for fald.

Må jeg så sige om dagsordenen, at den er jo interessant, og jeg kan tilslutte mig hr. Ellemann-Jensens motivering for at stemme for den. Hvem ønsker ikke kapital til erhvervslivet til en lavere rente? Vi er ikke tilhængere af en selektiv rentepolitik, men ingen kan være imod selve intentionen i denne dagsorden. Derfor vil vi faktisk også tillade os at stemme for den, og jeg vil sige det på den måde, at åbningstalen slutter jo, traditionen tro, med, at statsministeren udbringer et leve. Når det meste af folketinget her i løbet af aftenen formentlig rejser sig og støtter denne dagsorden, vil det også være en slags hurra for den åbningsdebat, vi har haft i dag.

Glistrup (FP):

Mange mennesker tilbringer flere timer hver dag på vej til og fra arbejde. De er blevet ganske hårdt ramt her i de senere år af den benzinprispolitik, som regeringen har fulgt både med afgifter og med nedskæringer af kronen, og de har også særdeles mange andre byrder i form af, at de ofte bor i huse, det er hårdt at opvarme, stigende lejeværdi osv.

I statsministerens redegørelse i forgårs blev det anført, at de nu åbenbart også skal rammes på deres befodringsfradrag, således at de med andre ord skal til reelt at betale cirka det dobbelte for at komme frem og tilbage til arbejde på grund af det fjollede skattesystem, vi har med de meget høje beskatningsprocenter.

Det er således, at man efter det, der står i den skriftlige del af redegørelsen, må forvente, at de menneskers fradrag skal til at overflyttes i meget vidt omfang til i stedet at blive fradrag for folk, der ikke har nogen særlige befodringsudgifter, en politik, som regeringen allerede begyndte at føre med det lov-

forslag, som man fik vedtaget her i begyndelsen af juni måned i år. Er det virkelig regeringens hensigt også på det område at straffe de mennesker, der kører på arbejde, der slider i det, og simpelt hen motivere dem til at sige: hvorfor i alverden skal vi da ikke tage de 192.000 kr. eller snart 200.000 kr., som mand og kone kan få ved bare at melde sig arbejdsløse, for det er jo faktisk det, der er kernen i regeringens politik.

Det er det, der har været indeholdt i denne regerings politik, lige fra den tiltrådte, stadig at motivere folk til at blive arbejdsløse. Mere og mere arbejdsløshed har man skabt, som hr. Palle Simonsen lige citerede fra LOs repræsentantskabsmødes vedtagelse i dag. Det er jo ikke tilfældigt, at man tager sit udgangspunkt i, at det begyndte at gå nedad for Danmark i 1975. Det var nemlig det år, hvor vi skiftede over til en statsminister, der hedder Anker Jørgensen, og lige siden da er det, som man helt rigtigt påpeger fra LO side i dag, blevet værre og værre i Danmark. Og Danmark skal ikke bare sige, at det er en international krise, for som LO helt rigtigt fremhæver, er Danmark et af de lande, der er hårdest ramt, og man fremhæver så igen, at gennem snart 5 år har lønmodtagernes levestandard været konstant faldende. Så siger LO, at fagbevægelsen og lønmodtagerne ikke fortsat år efter år kan leve med denne udvikling. Fremskridtspartiet slutter sig fuldstændig hertil. Fremskridtspartiet kan heller ikke affinde sig med, at vi skal blive ved med at have en regering, som stadig hidfører en udvikling med en konstant faldende levestandard, og en konstant stigende arbejdsløshed.

Man synes jo nok, at en statsminister, der i den grad har kunnet slå negative rekorder helt oppe i den olympiske sfære, skulle have klædt sig noget mere i sæk og aske, da han besteg talerstolen her, og så stod han i stedet for med en gevaldig frimodighed og skjødte hen over problemerne ved simpelt hen at fordreje de udtalelser, der er faldet gennem debatten, og forsøge, om han ikke på den måde kunne køre friløb over for dem ude i landet, der måske ikke har hørt de indlæg, der er kommet tidligere på dagen.

Men det er sådan, at skal vi løse disse problemer, skal vi have stigende levestandard igen, og skal vi sørge for at få folk i beskæftigelse igen, er der én eneste mulighed, og det er at sætte skatten ned, meget langt ned,